

Mi nem menekülhetünk el Előled, ahogy Jónás sem tehette

2006. Ápril 24.

Igehirdetés Hajmáskér 2006.04.17.

"Kedves Testvéreim, Jézus nem azt mondja, hogy egy alternatívát kínál, nem azt mondja, hogy én is egy lehetőség vagyok sok lehetőség közül, amit választhattok. Nem azt kínálja fel nektek, hogy válasszatok Buddha, Krisna vagy Ő közül. Hanem mit mond? „Én vagyok az út, az igazság és az élet!” Hoppá. „Az én áldozatom váltott meg titeket. Az én halálommal fizettem ki mindent, hogy bűneitekre bocsánat legyen. Engem kell követni! Az én utamon kell járni! Nem elkalandozni. Nem a testnek szolgálni, mert mit nyernétek azzal, ha megnyeritek a jövő évet, ha gazdagabbak, ha hatalmasabbak lennétek, ha közben a szíveteket, a lelketeket, a hiteteket akarják elvenni."

Istennek Igéje, melynek alapján az Ő üzenetét hirdetni kívánom köztetek, írva található a Lukács evangéliumnak 9. részében, a 9. résznek a 23-tól a 27-ig terjedő verseiben.

Igy szól Istennek Igéje Lukács evangéliumából, a 9. részből, a 9. résznek a 23-tól 27-ig terjedő verseiből:

Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként keresztyét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét értem, megmenti azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy romlásba viszi? Mert aki szégyell engem és az én beszédemet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében. Bizony, mondom néktek, vannak az itt állók közül némelyek, akik nem ízeleik meg addig a halált, amíg meg nem látják az Isten országát.”

Kedves Testvéreim! A Húsvét csodája a feltámadás után, az ünnep másnapja arra való, hogy az ember, aki leborul a hatalmas Isten csodálatos cselekedete előtt, válaszolhasson az Istennek. Végiggondolhassa azt, hogy Isten akciójára milyen reakciónak kell következnie a mi részünkről. Hogy milyen módon tudjuk elfogadni és méltó módon megköszönni az Istennek mindazt, amit értünk tett. Könnyű dolgunk van. Hiszen Jézus maga mondja meg azt, hogy mit vár el tőlünk. Hogy az Őt követő nép hogyan lehet hálás a Húsvét csodájáért. Jézus még jóval keresztre feszítése előtt ezeket a szavakat mondta a tanítványainak: „Ha valaki énutánam jön, akar jönni, tagadja meg önmagát és vegye fel a keresztyét”. Mit jelent az, hogy felvenni a keresztyét? Ugye egyikünk sem azt gondolja, hogy valami fából ácsolt, nehéz tárgyat kellene cipelni a hátunkon. Viszont a legnagyobb kereszty az ember számára az, hogy legyőzze önmagát. Hogy a saját vágyait, a saját akarátát háttérbe tudja szorítani az Isten ügyének érdekében. Nem véletlen az, hogy az egyházi szolgálatba lépők felszentelésükkor egy esküt mondanak, amelynek az a lényege, hogy az egyház javát mindenkor a magam érdekének elébe helyezem. Kedves Testvéreim, óriási dolog ez, s óriási felelősség kimondani ezeket a szavakat. Miért? Merthogy mi szolgálja az egyház javát, azt Krisztus maga megmondja. Olyan emberek szolgálják az egyház javát, akik engedelmeskednek neki. Még akkor is, ha másról vannak meggyőződve, még akkor is, ha más a világról alkotott elképzelésük. A Jézust követő embert arról lehet megismerni, hogy folyamatos küzdelemben él önmagával, és ez a küzdelem maga a kereszty, amit hordoz. Mert miről is van szó? Isten egyszülött Fia feláldozta magát értünk. Feláldozta azért, hogy Isten ne nézzen a mi bűneinkre. Ne a mi önzéseink vagy tévedéseink alapján ítéljen meg minket, ne úgy viselkedjen, mint egy világi bíróság, aki megnézi, hogy mi bünt követ el az ember, mik az enyhítő vagy súlyosbító körülmények, aztán hoz egy ítéletet, hanem, hogy úgy tudjon tekinteni Isten az emberiségre, mint ahogy Jézus mondja, hogy: „Én nem ítélek, de ha mégis ítélek, az én ítéletem igaz, mert az Isten szemszögéből nézem a dolgokat”. És kedves Testvéreim, Húsvét napján – főként az ünnep másnapján – ezt kell a fejünkbe, a szívünkbe belesulykolni, hogy nem vagyunk bölcsőbbek az Istennél. Mi nem tudtuk volna a saját megváltásunkat elintézni, mi nem lettünk volna képesek helytállni, akár csak a saját bűneinkért, s pláne nem lettünk és nem vagyunk ma sem képesek a magunk erejéből feltámadni a halálból. Csak a Krisztusba vetett hit által van reménységünk és bizonyosságunk arra, hogy jó úton járunk, az Isten felé megyünk, hiszen Isten Fia és az Atya egymásról oly sokszor tettek már bizonyosságot, nem csak Jézus életébe, hanem azóta is a történelem során. S aztán Jézus élénk állítja két ember példáját: az egyik, aki vállára veszi a keresztyet – vagy egyik embercsoport – küzd önmagával, küzd a késztyetessel, hogy csendben maradjon és ne kiáltson bele a világba az Isten akarátát; a másik, ezzel ellentétes embertípus, aki nyíltan behódol a világnak, az az ember, aki a pillanatnak él, az az ember, aki elveszti a lelkét csak azért, hogy belekerülhessen a tíz leggazdagabb ember listájába, hogy uralkodhasson az emberek pénztárcája és az emberek cselekedetei fölött. Jézus azt mondja: mi haszna az ilyen embernek. Nyer 10-20-40 évet, aztán eltűnik. Míg az, aki megvívja a hit nemes harcát, aki győzedelmeskedni tud saját maga felett, és akiből végül kibukik az isteni szózat és nemet mer mondani a világ dolgaira, az megláthatja már itt a földön az Isten dicsőségét. Mert mit is jelent meglátni az Isten országát? Azt, hogy ráébredünk arra, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. Hogy ez nem egy hitbéli dogma, ez nem egy egyszerű tanítás, nem valami, amit kétezer éve szakjókznak, hanem valóság. Az Isten országát még életünkben meglátni azt jelenti, hogy ráébredünk, hogy részesei vagyunk az Isten üdvtervének, és hogy Isten országa itt van, ebben a világban. Általunk megjelenhet Isten akarata, ha mi hűséggel képviseljük. Ha tudunk nemet mondani azoknak, akik szívük szerint elborítanak Jézus vérével ezt a világot, akik eszméikben, gondolataikban, hitvallásaikban, még zászlóikban is talán ezt a vér színét tűzik ki élénk. Ha ki tudjuk mondani azt, hogy nekünk fontosabb Krisztus feltámadása, a Krisztus tanítása, mint az, hogy mi eszünk holnap, vagy tegnap, vagy holnapután, vagy ma. Ha nem a pillanatnak élünk, hanem tudunk áldozatokat hozni a jövődől, akkor elmondhatjuk magunkról, hogy Jézus után megyünk, az Ő útját járjuk. Ha képesek vagyunk arra, hogy feladjunk az életünk. Kedves Testvéreim, ez megint egy érdekes gondolat, vajon mit is jelenthet? Engedjétek meg, hogy egy olyan példát mondjak, ami nagyon profán, de mégis könnyen érthetővé teszi a dolgokat. Gyermekkoromban, amikor felnőttem nagyon szerettem a cowboyos filmeket. Ugye mindannyian tudjuk, hogy ezeknek a bizonyos jeleneteibe előkerülnek a pisztolyok, és mindenki lődöz össze-vissza,

senki sem tölt, csak Iő. Aztán kicsit idősebb koromban, amikor elolvastam mitől váltak igazán sikeressé a vadnyugati revolverhősök, akkor kiderült, hogy azok lettek a sikeresek, és azok lettek hosszú életűek, akik amikor kiálltak egy pisztolypárbajra, nem gondolkodtak azon, hogy őket lelőhetik. Egyetlenegy dolog érdekelte őket, a cél, és arra figyeltek, oda lőttek. Mert az emberek 80 százaléka, amikor durrognak a pisztolyok, meg van ijedve és arra figyel, hogy hogyan védje önmagát, hogy hogyan biztosítsa be a hátországot, hogyan bújjon el, és a fedezékből tüzel az ellenségre. Ezek az emberek nagyon kevés sikeres találatot vittek véghez a vadnyugaton, viszont az, aki ezt tudta, erre számított, az gondosan becélolta őket és lelőtte. A keresztyén ember is gyakran tud ilyen lenni. Mondja, hogy követi a Krisztust, idézőjelben még elő is veszi az Igét, a Szentírást, még mondja is az érveket, hogy mit kéne tenni, de közben a menekülési útvonalat keresi. Nem azt mondja, hogy így szól az Ige, így szól az Írás, ezt követeli tőlem az Isten, hanem leáll vitatkozni, kedélyesen tereferélni, s azt mondja, hogy hát lehet, hogy így kellett csinálni. Kedves Testvéreim, Jézus nem azt mondja, hogy egy alternatívát kínál, nem azt mondja, hogy én is egy lehetőség vagyok sok lehetőség közül, amit választhattok. Nem azt kínálja fel nektek, hogy válasszatok Buddha, Krisna vagy Ő közül. Hanem mit mond? „Én vagyok az út, az igazság és az élet!” Hoppá. „Az én áldozatom váltott meg titeket. Az én halálommal fizettem ki mindent, hogy bűneitekre bocsánat legyen. Engem kell követni! Az én utamon kell járni! Nem elkalandozni. Nem a testnek szolgálni, mert mit nyernétek azzal, ha megnyeritek a jövő évet, ha gazdagabbak, ha hatalmasabbak lennétek, ha közben a szíveteket, a lelketeket, a hiteteket akarják elvenni. Mit lehet nyerni akkor, hogyha az ember kiüresedik belülről időközben. Hány példát láthattatok erről a történelemben? Hány példát lehetett látni erre nem is olyan messze innét, gyermekkoromban is emlegették, hogy a környéknek volt egy hatalmas ura – egy Pap János nevezetű ember –, aki a vadászpuskáját fordította végül önmaga ellen. Mert mit ért az élete, mit ért a hatalma, ha egyedül maradt vele. Kedves Testvéreim! Jézus ugyanerre a döntésre kér benneteket életetek minden napján. Hatalmat és erőt most, de úgy hogy üres lesz a szívünk, vagy inkább Krisztust a mi szívünkbe, Krisztust a mi életünkbe, és talán kevesebb ítéletet, talán kevesebb pénzt, talán kevesebb csillogást, viszont testvéreket mellé. Mert ez a Húsvét is bizonyította azt, hogyha megnéztétek és bekapcsoltátok a televíziót, hogy emberek milliói: katolikus testvéreink, evangélikus testvéreink, mi reformátusok is zarándokoltunk el az Isten különböző hajlékaiba, hogy fejet hajtsunk Isten előtt. Hogy megköszönjük neki, amit tett értünk. Hogy segítséget kérjünk az elkövetkezendő napokhoz, hetekhez, hónapokhoz. Hogy jó döntéseket és mellette szóló döntéseket hozunk, ha kell legyőzve önmagunkat, a saját elképzeléseinket, a saját nyakasságunkat. Mert kedves Testvéreim, én hiszem azt, hogy mindnyájunk célja, hogy még ebben az életben megláthassuk az Isten országát. Én hiszem azt, hogy mindenki, aki vasárnapról vasárnapra, vagy akár csak a nagy ünnepeken elmegy a templomba Igét hallgatni, azért teszi, mert vágyik a Krisztussal való közösségre. Mert szeretné megérteni az Isten akaratát, és érezni akarja, hogy milyen jó dolog beletartozni az Isten dicsőségébe. Aki pedig vágyik erre, annak megadja az Isten, egyetlenegy dolgot kell tenni csak: felvenni naponként a saját keresztyén és követni a Krisztust. Lemondani az életünkről és Neki adni, hogy Ő visszaadja azt. S elmondani embertársainknak: hogyha ők meg akarják tartani az életüket, el fogják veszteni nem csak a jelent, de a jövőt is. Mi pedig nem az elveszett élet, a halál népe, hanem az élet alternatívája vagyunk Krisztussal, az egész világ számára. Ámen.

Gyertek, imádkozzunk!

Istenünk, Mennyei Édes Atyánk! Köszönjük Néked, hogy újra meg újra megszólítasz bennünk, felrázol minket, és nem adsz kibúvót. Mert mi nem menekülhetünk el Előled, ahogy Jónás sem tehetette. Mert Te utolérsz bennünket, ha kell egy cethallal is, és visszaviszel, és elvégezzük a mi kötelességünket. Urunk add, hogy önként vegyük föl a keresztest, hogy önként vállaljuk a Te Szent Fiadnak, a Krisztusnak útját. Hogy tudjunk lemondani, hogy ezáltal igazán nagygyá legyen a Krisztus. Hogy tudjunk gyengék lenni, hogy Ő erős lehessen. Mindenség Istene, taníts minket engedelmeskedni, vezess mellénk testvéreket, hogy erősítsék a mi hitetlenségünket, és adj csodákat, apró, röpké pillanatokat az életünkbe, amikor mi magunk is tudunk hűséggel szolgálni Tenéked, s csodává válni embertársaink számára. Mindenség Istene, óvj minket, a gyülekezeteket, az egyházat, a népet, az egész világot, ne csak áldás legyen rajtunk, de mi magunk is áldássá lehessünk embertársaink számára. Adj gyógyulást betegjeinknek, békességet azoknak, akik szívükben vagy egész életükben háborúságot szenvednek, hitet és erőt mindnyájunknak, hogy őszinte hittel és tiszta szívvel imádkozhassunk úgy, ahogy a Te szeretett Fiad, a mi Megváltó Krisztusunk tanított, ekképpen:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy! Szenteltesd meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen.

S az Istennek békessége, amely minden emberi értelmet felülhalad, meg fogja őrizni a ti szíveitek és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.